

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η'

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 618

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Εν Ἀθήναις, 26 Ἀπριλίου 1892

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἀθήναις	φρ. 8.—
Γαῖς ἐπαρχίαις.	8.50
Εν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ. 15.—
Εν Ρωσσίᾳ	ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κοσρώφ καὶ Μακρουή, ἄρμενικὸν μυθιστόρημα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.
— Γεωργίου Πραδέλ : ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ, δραματικὸν μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτσις : ΙΣΠΑΝΙΑ.
Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ) : ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμεων καὶ χαρτονομισμάτων παντός ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΚΟΣΡΩΦ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΥΗ

ΑΡΜΕΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

» Ἡ ὥραία Χανούμ ἦτο ἀγχίνους, εἰς τὸ πύρινον βλέμμα τῆς ἀνεγίνωσκέ τις τὰς ἐπιθυμίας μέχρι τῶν ἐνδομυχοτέρων καὶ μυστηριωδεστέρων πτυχῶν τῆς καρδίας. Εἰς αὐτὴν τὸ πᾶν πρόηγέτο, τὸ πᾶν προελαμβάνετο. Προσποιεῖτο τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν κύριόν τῆς Ριζά, διότι αὕτη δὲν τὸν ἠγάπησε ποτέ. Ἡ φυσικὴ εἰλικρίνειά τῆς ὑπέφερε πολὺ ὡς ἐκ τούτου, ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη τῇ ἐπεβάλλετο ὡς νόμος, διότι ὁ Βέης εἶχε σιδηρὰν θέλησιν καὶ τυραννικὸν χαρακτῆρα.

» Αἱ κλίσεις τῆς Ἐριέττας ἦσαν διάφοροι καὶ λίαν ἀντίθετοι. Ὅτε ἡμέραν τινὰ μὲ εἶδεν ἡμὴν τότε τριάκοντα πέντε ἐτῶν. Ἡ μορφή μου τῆς ἔκαμε ἐντύπωσιν τόσον, ὥστε ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσει χωρὶς ἐμέ. Ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας δὲν ἄφησε ποτέ νὰ διέλθῃ ἡ μικρότερα περίστασις χωρὶς νὰ παρατηρῇ τὸ πρόσωπόν μου, καὶ τὴν κομψὴν κανονικότητα τοῦ σώματός μου.

» Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ Πύλη ἀπέστειλε τὸν Ριζά εἰς προσωρινὴν ἀποστολὴν μακρὰν τῆς πρωτευούσης. Ἦμην ὁ διευθυντὴς ὅλων τῶν ὑποθέσεων του, καὶ προσεκλήθη ἰδίως εἰς τὸ νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν ὑποθέσεων. Εἶχον ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου ὅλους τοὺς ὑπηρετάς... ὁ Ριζά ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀνατολήν.

» Σχεδὸν καθ' ἐκάστην εὐρισκόμην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου μου διὰ νὰ ἐκπληρῶ τὴν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐνεπιστεύθησαν.

» Ὁ Βέης εἶχε τόσῃν μεγάλῃν ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ, ὥστε μοὶ ἔδωκε τὴν κλεῖδα τοῦ ἰδιαίτερου τοῦ δωματίου.

» Αὐτὸ ἰδίως συνέτεινε διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶ καλλίτερον ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν πραγμάτων.

» Μίαν ἐσπέραν, ἐνῶ ἡμὴν μόνος, ὡς συνήθως, εἰς τὰ κεκλεισμένον καὶ ἀπομειμακρυσμένον ἐκ πάντων τῶν περιέργων βλεμμάτων αὐτοῦ δωματίου, βλέπω ν' ἀνοιχθῇ ὡς διὰ μαγείας ἡ θύρα αὐτοῦ, καὶ νὰ παρυσιασθῇ ἐνώπιόν μου ἡ φαιδρότερα καὶ ἐκπληκτικώτερα τῶν εἰκόνων. Γυνὴ σπανίας ὥραι-

ότητας εὐρίσκετο ἐνώπιόν μου, μόλις ἐξεληύσα τοῦ λουτροῦ, ἀλαβαστρίνου σώματος, ἡμίγυμνος καὶ στάζουσα σταγόνας ὕδατος διαχυοῦς ὡς οἱ μαργαρίται. Ἐξηπλώθη ἡδυπαθῶς ἐφ' ἐνὸς διθανίου καὶ προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ἐπ' ἐμοῦ.

» Τὸ δωμάτιόν τῆς ἦτο κεκοσμημένον καὶ συσκευασμένον μετὰ πάσης πολυτελοῦς Ἀνατολικῆς κομψότητος. Καθρέπτει τῆς Βενετίας μετὰ μεγαλοπρεπῶν ἐπιχρυσῶν πλαϊσίων, ἀγγεῖα, μεγάλα ἀργυρᾶ κηροπήγια, ἔργα τῶν ἐπιτηδεωτέρων καλλιτεχνῶν τῆς Ἰνδίας, παραπετάσματα ἐκ μεταξωτῶν διηνηθισμένων Περσικῶν ὑφασμάτων μετὰ κεχρυσωμένων ταινιῶν τῆς Αἰγύπτου· ἐν ἐνὶ λόγῳ, διασκευὴ ἐκ τῶν πολυτιμωτέρων προσέδιδεν εἰς τὸ ἐκμύρισμα ἐκεῖνο θελκτικὴν θέαν, τὴν ὁποίαν διὰ πρώτην φορὰν ἡσθάνθην.

» Αἶφνης ἡδὺ μῦρον ἀλόης καὶ ἀνθέων διεχύθη περίξ ἐμοῦ, καὶ τότε ἐνόμισα ὅτι μεταφέρθην εἰς θελκτικὸν μέρος, ἐνόμισα ὅτι ἐβλεπον εἰς τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἐξ ὥραιότητος γυναικῆς, τὴν ὁποίαν εἶχον ἐνώπιόν μου, ἓνα τῶν οὐρανίων ἀγγέλων.

» Ἐκπληκτος καὶ ἐκστατικός, ἔμεινα ἐπὶ στιγμὴν σιωπηλὸς καὶ ἀκίνητος.

» Μετ' ὀλίγον ἡ θυγάτηρ τῆς Εὐας ἔκαμε διὰ τῆς χειρὸς σημεῖον διὰ τοῦ ὁποίου μὲ προσεκαλεῖ νὰ πλησιάσω, καὶ διὰ παθητικῆς φωνῆς ἐπρόφερε τὸ ὄνομά μου.

» Ἡ φωνὴ ἐκείνη μὲ ἔκαμε νὰ ἐξέλθω τῆς ἐκπληξέως μου. Καταβληθεὶς ὑπὸ ἀβεβαίου, ἀλλ' οὐχὶ καὶ δικαιολογημένου φόβου, ἔτρεξα πρὸς τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου καὶ ἠθέλησα νὰ τὴν ἀνοιξῶ, νὰ προσκαλέσω τινὰ, ἴσως, ἀλλ' ἡ ὥραία θούλη, ταχθεὶς ὡς ἡ φοβούμενη ἔλαφος, ἔτρεξεν, ἔλαβε τὰς χεῖράς μου καὶ μοὶ λέγει :

« — Σταματήσατε, Δικράν, σταματήσατέ !! τί πηγαίνετε νὰ κάμετε ; δὲν μὲ ἀναγνωρίζετε ;

» — Μὰ τὸν οὐρανὸν δὲν γνωρίζω ποία εἴσθε ! Εἴσθε γυνή